

ПЕДАГОГІКА, ПСИХОЛОГІЯ

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ
І НАУКИ УКРАЇНИ

Збірник
наукових
праць

ТА МЕДИКО-БІОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ

ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ І СПОРТУ

№22 2003

Харківська державна академія дизайну і мистецтв
(Харківський художньо-промисловий інститут)

фізичне виховання і спорт
біологічні та педагогічні науки

Зареєстровано постановою президії ВАК України від
09.06.1999р. №1-05/7, 11.10.2000р. №2-03/8, 11.04.2001р. №5-05/4.

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКА ДЕРЖАВНА АКАДЕМІЯ ДИЗАЙНУ І МИСТЕЦТВ
(ХАРКІВСЬКИЙ ХУДОЖНЬО-ПРОМИСЛОВИЙ ІНСТИТУТ)

Видається з січня 1998 року

№22

ПЕДАГОГІКА, ПСИХОЛОГІЯ ТА
МЕДИКО-БІОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ
ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ І СПОРТУ

Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту: Зб. наук. пр. за ред. Єрмакова С.С. - Харків: ХДАДМ (ХХПІ), 2003. - №22. - 148 с.
(Укр., рос., англ. мов.)

У збірку вміщено статті, що висвітлюють нові технології фізичного виховання молоді і підготовки спортсменів.

Збірник розрахований на вчителів і викладачів фізичного виховання, тренерів, спортсменів, докторантів, аспірантів.

Видається за рішенням Вченої ради Харківської державної академії дизайну і мистецтв (Харківського художньо-промислового інституту) [протокол № 7 від 28.04.2003 р.].

Збірник затверджено ВАК України і входить до переліку наукових видань, в яких можуть публікуватися основні результати дисертаційних робіт:

«Фізичне виховання і спорт» - постанова ВАК України від 09.06.1999р.

№1-05/7. - Бюл. ВАК України, 1999. - №4. - С. 59;

«Педагогічні науки» - додаток до постанови президії ВАК України від 11.04.2001р. №5-05/4. - Бюл. ВАК України, 2001. - №3. - С. 6;

«Біологічні науки» - постанова президії ВАК України від 11.10.2000р. №2-03/8. - Бюл. ВАК України, 2000. - №6. - С. 7.

Редакційна колегія:

1. Бізін В.П.	доктор педагогічних наук, професор;
2. Бобін В.В.	доктор медичних наук, професор;
3. Богуславський В.М.	доктор філософських наук, професор;
4. Бойченко С.Д.	доктор педагогічних наук, професор;
5. Бузова О.К.	доктор філософських наук, професор;
6. Вороніна Л.М.	доктор біологічних наук, професор;
7. Давиденко Д.М.	доктор біологічних наук, професор;
8. Дмитрисв С.В.	доктор педагогічних наук, професор;
9. Друзь В.А.	доктор біологічних наук, професор;
10. Єрмаков С.С. (гол.ред.)	доктор педагогічних наук, професор;
11. Камаєв О.І.	доктор педагогічних наук, професор;
12. Лапутін А.М.	доктор біологічних наук, професор;
13. Ложкін Г.В.	доктор психологічних наук, професор;
14. Ткачук В.Г.	доктор біологічних наук, професор.

Федерация кульовой стрельбы Украины, 1996. – 107 с., ил.

3. Пятков В.Т. Павлюк Є.О. Прицільна поведка зброї у стрільбі по рухомих мішенях: Методичні рекомендації. – Львів: Українські технології, 2003. – 24 с.
4. Пятков-Мельник В.Т. Оптимальное состояние системы «Стрелок-оружие-мишень» / VI International Scientific Congress Physical education and sport. – Wychowanie fizyczne i sport: Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa, 2002. – Tom XLXV, p. 159 – 160.
5. Павлюк Є.О. Удосконалення стрільби по рухомих мішенях // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту: 36. наук. пр. під ред. Єрмакова С.С. – Харків: ХХПІ, 2003. – № 13. – С. 59-64.
6. Пятков В.Т. Концепція інтерактивності системи науково-методичного забезпечення підготовки фахівців стрілецьких видів спорту // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту: 36. наук. пр. під ред. Єрмакова С.С. – Харків: ХХПІ, 2001. – № 21. С. 3 – 6.
7. Пятков В.Т. Моделювання тренажерних засобів типу Стрілець-зброя-мішень // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту: 36. наук.пр. під ред. Єрмакова С.С.- Харків: ХХПІ, 2001. – № 8. С. 26–33.

Надійшла до редакції 18.11.2003р.

ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ПРИНЦИПІВ НАСТУПНОСТІ ТА ПЕРСПЕКТИВНОСТІ В ПЕДАГОГІЧНІЙ СИСТЕМІ ВИЩОГО ЗАКЛАДУ ОСВІТИ

Прокопенко А.І.

Харківський державний педагогічний університет ім.Г.С.Сковороди

Анотація. Зроблено аналіз педагогічної системи вищого закладу освіти. Визначено сутність принципів наступності та перспективності. Розглянуто умови реалізації принципу перспективності в педагогічному процесі.

Ключові слова: педагогічна система, принцип перспективності, мета навчання студентів у вищому закладі освіти.

Аннотация. Прокопенко А.И. Взаимосвязь принципов преемственности и перспективности в педагогической системе высшего учебного заведения. Сделан анализ педагогической системы высшего учебного заведения. Определена сущность принципов преемственности и перспективности. Рассмотрены условия реализации принципа перспективности в педагогическом процессе.

Ключевые слова: педагогическая система, принцип перспективности, цель обучения студентов в высшем учебном заведении.

Annotation. Prokopenko A.I. Interconnection of the principle of continuity and the principle of future development in pedagogical sistem of higher educational establishments. The analysis of a pedagogical system of higher educational establishments is made. The essence of the principle of continuity and the principle of future development is determined. Conditions of the realization of the principle of future development in pedagogical process is scrutinized.

Keywords: pedagogical system, principle of prospects, purpose of learning of the students in higher educational putting.

Постановка проблеми. Аналіз останніх досліджень і

публікацій. Актуальною проблемою сучасної педагогічної науки є підвищення її теоретико-методологічного рівня. Центральними поняттями педагогіки є педагогічна система і педагогічний процес.

Педагогічна система – це соціальне утворення, в якому відбуваються процеси навчання, виховання, розвитку і соціалізації особистості. Основними характеристиками системи є її відкритість до соціуму, велика кількість компонентів і зв'язків (інформаційних, матеріальних, часових, інтелектуальних тощо), багатокритеріальність, імовірнісний характер функціонування, ієрархічність структури. Педагогічна система розглядається як складна система управління діяльністю учнів (В.С. Безрукова, В.П. Беспалько, Т.О. Дмитренко, Н.Ф. Тализіна, В.О. Якунін та ін.). Педагогічний процес здійснюється завдяки спільній діяльності педагога й учнів (студентів). Засобами управління (у широкому розумінні) є компоненти педагогічної системи: цілі, педагогічні принципи, зміст навчання й виховання, організаційні форми спільної діяльності. Кожен компонент займає певне місце у структурі педагогічної системи, наприклад, принципи – між цілями і засобами їх здійснення. Серед компонентів педагогічної системи найменш розробленими є принципи. Відомий педагог-дослідник В.С.Безрукова зауважує: „Які конкретно функції виконують принципи в педагогічній системі – недостатньо вивчене питання” [1, с.40]. На думку В.Оконя, „принципи навчання... – це найбільш суперечлива галузь дидактики. В її межах наявні протилежні думки, які часто суперечать одна одній” [2, с.177]. Загальне визначення дидактичних принципів ще не склалося, відсутня їх загальноприйнята класифікація. На нашу думку, функція педагогічних принципів полягає у зменшенні рівня протиріч, що мають місце на всіх етапах процесу навчання. В основі принципів навчання лежать закономірності та закони цього процесу. Ми згодні з визначенням дидактичних принципів, розробленим В.В. Ягуповим: „Принципи навчання – це спрямовуючі положення, нормативні вимоги до організації та проведення дидактичного процесу, які мають характер загальних вказівок, правил і норм та впливають із його закономірностей” [3, с.291]. Ми вважаємо, що класифікацію дидактичних принципів слід здійснювати, ґрунтуючись на педагогічний процес, суб'єктів (педагогів, учнів) і оточуюче середовище. У такому разі принципи будуть класифіковані за чотирма групами.

Робота виконана за планом НДР Харківського державного педагогічного університету ім.Г.С.Сковороди.

Метою даної статті є аналіз сукупності принципів педагогічної системи вищого закладу освіти, визначення взаємозв'язку

фундаментальних принципів – наступності та перспективності й обґрунтування умов їх реалізації.

Система принципів у педагогіці вищої школи може бути представленою двома множинами:

1. загальні принципи, які розподіляються на три групи (спрямовані на особистість учня, на педагогічний процес, на середовище);
2. принципи професійної спрямованості.

Результати дослідження. Як показали дослідження (перша половина 80-х рр., НДІ професійно-технічної педагогіки АН СРСР, м. Казань), для зближення (інтеграції) загальної і професійної освіти доцільно використовувати пари принципів, пов'язаних між собою. Справа у тому, що інтеграція двох видів підготовки (загальна, професійна) різко підвищує кількість різноманітності педагогічної системи як системи управління. Принципи є засобами управління. Кількість різноманітності органа управління суттєво збільшується, якщо крім сукупності загальних принципів (природовідповідності, гуманізації, демократизації – перша група; науковості, наочності, системно - комплексності – друга група; культуровідповідності, зв'язку навчання з життям, опори на досвід учня – третя група) будуть застосовані кілька парних принципів, спрямованих на підвищення ефективності професійного навчання.

У педагогічному вищому закладі освіти пропонується використовувати такі пари принципів:

1. професійної спрямованості навчання й опори на інтелектуальні вміння студентів (аналізувати, порівнювати, узагальнювати, класифікувати тощо);
2. наступності й перспективності формування професійно значущих знань, умінь, особистісних якостей майбутнього вчителя.

Перша пара принципів реалізується через такі компоненти педагогічної системи, як методи і форми спільної діяльності, в той же час як друга – здебільшого через зміст навчання й виховання. Принципи наступності та перспективності взаємно доповнюють один одного. С.У. Гончаренко вважає, що наступність проявляє себе у статичі й динаміці педагогічної системи:

“Наступність у навчанні – послідовність і системність у розміщенні навчального матеріалу, зв'язок і узгодженість ступенів і етапів навчально-виховного процесу” [4, с. 227]. Наступність у статичі забезпечується через межпредметні зв'язки вивчаемого матеріалу, а в динаміці – через взаємопов'язаність етапів педагогічного процесу. Ю.О. Кустов трактує наступність як зв'язок теперішнього етапу підготовки спеціаліста з минулими етапами [5]. Цього недостатньо. Слід встановити

зв'язок теперішнього етапу з майбутніми, тому що професійна підготовка за своєю суттю спрямована в майбутнє. Принцип перспективного (випереджуючого) формування професійно значущих знань, умінь, навичок, особистісних якостей майбутнього вчителя покликаний стати провідним у педагогіці вищої школи.

Принципи наступності та перспективності було використано К.М. Плиско для обґрунтування технології навчання української мови [6]. Вони передбачають свідоме використання набутих раніше знань при вивченні нового матеріалу, а також підготовку до сприймання наступних тем дисципліни (реалізація внутрішньопредметних зв'язків). Принцип перспективності полягає по суті у деякому забіганні наперед з метою підготовки до вивчення нового матеріалу. На нашу думку, таке використання принципу перспективності має більше смисл випереджуючого навчання. Ми трактуємо зміст принципу більш поширено, ґрунтуючись на змісті понять “перспектива”, “перспективний”:

“Перспективи – можливості кого, чого-небудь у майбутньому; сприятливі умови для майбутньої діяльності когось або наступного розвитку чогось”. “Перспективний – який має великі можливості, передумови для успішного розвитку в майбутньому; який передбачає наступний розвиток чого-небудь: розрахований на багато років, на майбутнє” [7, с. 324 – 325].

Смисл перспективного управління процесом навчання ми вбачаємо саме у створенні й реалізації умов для розвитку людини в майбутньому.

Принципи наступності та перспективності було застосовано Л.П. Ткаченко в процесі розробки змісту дисципліни “Риторика” для студентів педагогічного університету. З точки зору авторки, принцип наступності полягає у тому, що вивчення риторики здійснюється на основі набутих знань з інших предметів (історії, української мови, логіки тощо), а перспективність – з метою підготовки студентів до сприйняття нового матеріалу [8]. Доцільність організації перспективного вивчення матеріалу з риторики, на думку Л.П. Ткаченко, полягає у сприйнятті наступних тем і вивільняє час для практичного закріплення теоретичного матеріалу. Авторкою обґрунтовано вимоги до змісту освіти, що впливають із вимог принципів наступності та перспективності:

1. Використання опорних знань і навичок.
2. Установлення зв'язку нового матеріалу з наступним з метою підготовки до сприйняття важких тем дисципліни.

Трактування принципів наступності та перспективності, здійснене

К.М. Плиско і Л.П. Ткаченко, потребує уточнення. Якщо взяти за основу критерії оцінювання будь-якого принципу, наведені в книзі В.С. Безрукової (інструментальність, універсальність, самостійність, необхідність) [1, с. 52], то слід зауважити, що принципи наступності та перспективності, сформульовані К.М. Плиско і Л.П. Ткаченко, не задовольняють принаймні двом критеріям: інструментальності та універсальності – і частково задовольняють критеріям самостійності та необхідності. Критерій універсальності означає можливість його застосування в процесі орієнтації. Якщо ґрунтуватися на визначення поняття “орієнтувати” – спрямовувати чим-небудь діяльність у певний бік, визначати напрям, мету чиєї-небудь діяльності [7, с. 134], то орієнтування в межах змісту (міжпредметні й внутрішньопредметні зв’язки) є недостатнім; необхідна орієнтація у всьому процесі (універсальність), а особливо – у бік перспектив майбутньої професійної діяльності.

Реалізація будь-якого принципу у змісті, методах, формах навчання і виховання є непростотою справою. Перш за все, необхідно обґрунтувати вимоги і правила стосовно всіх компонентів педагогічної системи. До вимог принципів наступності та перспективності слід віднести:

- співвіднесеність змісту кванту навчальної інформації (теми, розділу тощо) з раніше вивченим матеріалом (даної або інших дисциплін);
- співвіднесеність методів і форм спільної діяльності з особистісними характеристиками педагога й учнів (студентів), а також зоною найближчого розвитку (розбіжністю у рівні складності завдань, що виконуються учнем самостійно – актуальний рівень розвитку – і під керівництвом педагога);
- зв’язок змісту, методів і форм з майбутньою професійною діяльністю.

Правила реалізації принципів наступності та перспективності.

Правило перше. Максимальне використання досвіду педагога й учнів при розробці педагогічного процесу.

Правило друге. Проектування засобів управління навчальною діяльністю учнів, які сприяють:

- розвитку педагогічного процесу;
- націленості педагогічної системи на майбутню професійну діяльність;
- розвитку особистісних якостей учнів (активності, самостійності тощо).

Аналіз показує, що перше правило сприяє зниженню рівня дії

протиріччя між вимогами педагога й рівнем знань, умінь, навичок учня (студента); друге правило вирішує протиріччя між необхідністю підвищувати ефективність педагогічного процесу і недостатністю науково обґрунтованих засобів управління навчальною діяльністю учнів.

Вибір принципу, визначення вимог, правил їхньої реалізації мають ґрунтуватися на науковому підході. Це питання розглядалось вченими - дослідниками (А.М. Алексюк, В.І. Андреев, В.С. Безрукова, В.П. Беспалько,

Т.О. Дмитренко, М.М. Скаткін та інші). Так, М.М. Скаткін вважає, що для визначення принципів як компонента педагогічної системи слід знати [9, с. 51]:

- цілі навчання, обумовлені потребами суспільного розвитку;
- об'єктивні закономірності навчання і способи їхнього

використання для досягнення цілей;

- конкретні умови, в яких здійснюється процес навчання.

Відомо, що процес навчання відбувається в педагогічній системі, тому цілі як компонент цієї системи називаються педагогічними. Педагогічні цілі обумовлюються цілями суспільного розвитку. Будь-яка ціль характеризується структурою, функцією й формою вираження. Структура педагогічної цілі включає цільовий об'єкт (учень), цільовий предмет (якість учня, що підлягає розвитку, й цільові дії) [1, с. 19]. Функція педагогічної цілі – передбачати результати навчання, виховання, розвитку, соціалізації особистості, випереджувати події в житті людини. Існують дві форми вираження цілі – мислена й семіотична (знакова). Специфіка педагогічної цілі полягає у тому, що

- вона завжди є предметною, тобто спрямованою на конкретний предмет;

- з неї завжди починається педагогічний процес;

- структура є ієрархічною (цілі навчального закладу, цілі педагога, цілі учня);

- вона пов'язана із впливом різних факторів на функціонування педагогічної системи (об'єктивного, суб'єктивного, особистісного, людського, інтеграції, диференціації тощо).

Отже, ціль – це досить складна педагогічна категорія. Згідно із законом необхідної різноманітності (У.Р. Ешбі), існує зв'язок між кількістю цілей і кількістю різноманітності складної системи. З приводу цього В.С. Безрукова пише: "... стосовно учня протягом дня ставиться не менше двохсот цілей...". "Цілі не можуть автоматично бути перенесеними із одного середовища в інше, із одного процесу в інший. Цілі завжди формуються у певному порядку й існують тільки в ньому. У педагогіці ...

є конкретні цілі конкретного педагогічного процесу з його конкретними учасниками” [1, с. 20].

Розглянемо співвідношення понять “ціль” і “перспектива”. Вони мають багато спільного, але, на нашу думку, родовим є поняття “ціль”. Існує поняття “перспективна ціль”, тобто така, що прийнята особистістю, має великі можливості свого досягнення, відповідні умови, передбачає розвиток людини, розрахована на майбутнє.

У Національній доктрині розвитку освіти України у ХХІ столітті поставлено мету: перейти до державно-громадської системи управління освітою, а у навчанні та вихованні – до особистісно орієнтованої технології. Проблема вироблення цілей ускладнюється тим, що необхідно узгоджувати інтереси суспільства й особистості. Існують два різні підходи до цілепокладання [1, с.87]:

- ситуативний – від цілі “зверху” до цілі людини;
- формування цілі в зоні найближчого розвитку людини.

Особистісно орієнтована технологія вимагає розумного співвіднесення обох підходів при досягненні пріоритету другого підходу над першим. Ми згодні з В.С. Безруковою, яка пише, що пріоритет державних цілей веде до формальної побудови педагогічного процесу, до бюрократизації виховних заходів [1, с. 32].

Проблема формування особистісних основ цілепокладання завжди була однією із самих актуальних. Її значення важко переоцінити зараз у зв’язку з поширенням особистісно орієнтованої технології навчання. Основою цілепокладання є потреби як стан особистості, що виражає залежність її від конкретних умов існування.

С.У. Гончаренко в Українському педагогічному словникові пише: “Потреба – стан живого організму, людської особистості, соціальної групи чи суспільства в цілому, що виражає необхідність у чомусь, залежність від об’єктивних умов життєдіяльності і є рушійною силою їхньої активності” [4, с. 266].

Аналіз наведених визначень, а також створення певних умов виникають протиріччя і, відповідно, потреби в подоланні, що є рушійною силою активності людини.

Психологічний механізм цілепокладання полягає у тому, що людина не може існувати без цілі, якщо в неї є потреби, мотиви, інтереси. Існують об’єктивні та суб’єктивні цілі. Завдання цілепокладання полягає в узгодженні вказаних цілей. Особистісно - орієнтована технологія дає вихід суб’єктивним цілям, забезпечує їхню реалізацію.

Висновки.

Отримані результати дозволили визначити, що підґрунтям для

використання принципів наступності та перспективності є здійснення процесу цілепокладання як узгодження об'єктивних і суб'єктивних цілей суб'єктів педагогічного процесу. Принцип наступності здебільшого пов'язаний з об'єктивними цілями, а перспективності – з цілями особистості, її розвитку і становлення як майбутнього фахівця.

Подальші дослідження необхідно направити на вивчення інших проблем взаємозв'язку принципів наступності та перспективності в педагогічній системі вищого закладу освіти.

Список літератури

1. Безрукова В.С. Педагогика профессионально-технического образования. Педагогический процесс в профтехучилище: Текст лекций / Свердлов. Инж. - пед. ин-т. – Свердловск, 1990. – 144с.
2. Оконь В. Введение в общую дидактику. – М.: Высшая школа, 1990. – 380с.
3. Ягупов В.В. Педагогіка: Навчальний посібник. – К.: Либідь, 2002. – 560с.
4. Гончаренко С.У. Український педагогічний словник. – Київ: Либідь, 1997. – 347с.
5. Кустов Ю.А. Преемственность в системе подготовки технических специалистов. – Саратов: Изд-во Саратовского ун-та, 1982. – 361с.
6. Плиско К.М. Принципи, методи і форми навчання української мови (теоретичний аспект). – Харків: Основа, 1995. – 240с.
7. Новий тлумачний словник української мови. В 4 тт.Т.3. – Київ: АКОНІТ, 1999 – 927с.
8. Ткаченко Л.П. До питання про риторичну підготовку вчителя // Теорія та методика навчання та виховання: Зб. наук. праць. – Харків: ХДПУ, 2001. – Вип. 8. – с. 128.
9. Дидактика средней школы /Под ред. М.Н. Скаткина. – М.: Просвещение, 1982. – 361с.

Надійшла до редакції 20.11.2003р.

ІНФОРМАЦІЙНО-СТАТИСТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗМАГАНЬ З ПАУЕРЛІФТИНГУ

Стеценко А.І., Копасєв О.В.

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

Анотація. В статті викладено один із способів вирішення проблеми оперативного інформаційно-статистичного забезпечення змагань з пауерліфтингу та підвищення їх видовищності.

Ключові слова: пауерліфтинг, комп'ютерні технології, змагання.

Аннотация. Стеценко А.И., Копасев А.В. Информационно-статистическое обеспечение проведение соревнований по пауэрлифтингу. В статье предложен один из способов решения проблемы оперативного информационно-статистического обеспечения соревнований по пауэрлифтингу и повышения их зрелищности.

Ключевые слова: пауэрлифтинг, компьютерные технологии, соревнования.

Annotation. Stetsenko A.I., Kopaev O.V. The security holding of competings on powerlifting is informational – statistical. The article is the devoted to own of the wait of solving of the problem of the efficient information-statistical providing of competitions on powerlifting and improvement of there spectacle.

ЗМІСТ

Ковальчук Н.М., Санюк В.І., Сахарук Є.Г. Порівняльний аналіз соматичного здоров'я і рухової активності випускників міських та сільських шкіл	3
Крупський В.П. Комплексне використання засобів відновлення у змагальному періоді тренувань лижників-ветеранів	10
Кудімов В.М. Навчання баскетбольному кидку з оптимальною траєкторією польоту м'яча за допомогою застосування орієнтирів	15
Линець М.М., Чичкан О.А. Фізична підготовка юних веслувальниць на байдарках на етапі попередньої базової підготовки	22
Носко М.О., Жула Л.В., Павлова Т.В., Євтушенко Л.М. Рівень технічної майстерності волейболістів різних вікових груп	30
Пятков В.Т., Павлюк Є.О. Парадокс прицільної поведнки зброї у стрільбі по рухомих мішенях	36
Прокопенко А.І. Взаємозв'язок принципів наступності та перспективності в педагогічній системі вищого закладу освіти	44
Стеценко А.І., Копасєв О.В. Інформаційно-статистичне забезпечення змагань з пауерліфтингу	51
Світлична С.П. Становлення я-концепції як умова психічного і фізичного здоров'я дитини	60
Воронко Л. А., Колєватова Н. М. Активізація пізнавальної діяльності студентів педвузів під час навчання педагогіки	67
Яресько К.В. Визначення процесу навчання із застосуванням діяльнісного підходу	77
Затилкін В.В., Лоза Т.О. Дослідження теоретичних основ мотивації фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності студентів	86
Носко М.О., Куртова Г.Ю., Дейкун М.П. Функціональний розвиток важкоатлеток високої спортивної кваліфікації	95
Леко Богдан. Диференціація фізичного виховання у ВНЗ – шлях до спорту для всіх	101
Ляпин В.П. Состояние системы эйкозаноидов у борцов в течение тренировочного цикла, в зависимости от квалификационной категории и времени года	113
Водлозеров В.Е. Физиолого – биомеханическое обоснование эффективности системы тренажеров локально направленного действия для тренировки велосипедистов	119
Футорный С.М. Иммунологическая реактивность и здоровье спортсменов. Репродуктивная функция организма	127
Камаєв О.И. Система годичной подготовки в американском футболе (NFL)	134
Духовный Л.Ф. Автоматизация оценивания физических достижений учащихся по двенадцатибальной системе	138
Вимоги до статей	144
Витяг з Постанови ВАК України від 15.01.2003 N 7-05/1 "Про підвищення вимог до фахових видань, внесених до переліків ВАК України"	144
Наукова конференція „Спортивні єдиноборства: теорія, практика та перспективи розвитку”	145
Наукова конференція “Молода спортивна наука України”	146

Наукове видання

Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного
виховання і спорту

Збірник наукових праць

Збірник видається за благодійні внески.

Банківські реквізити: рахунок №262085113 в Харківській обласній
дирекції АППБ «АВАЛЪ» МФО 350589, КОД 23321095. Призначення
платежу: перерахування коштів на о/р №П07000308 Єрмакову С.С.
на видання збірника.

Копію квитанції направляти за адресою: pedagogy@ic.kharkov.ua

Видання зареєстровано у Державному комітеті інформаційної
політики, телебачення та радіомовлення України.
Свідоцтво: серія KB №7111 від 25.03.2003р.

Свідоцтво про внесення до держ. реєстру суб'єкта видав. справи
ДК №860 від 20.03.2002р.

Оригінал-макет підготовлено в редакційно-видавничому відділі ХДАДМ
Коректор: Єрмакова Т. Комп'ютерна верстка: Єрмакова Т.
Підл. до друку 28.11.2003. Формат 60х80 1/16. Папір: друк. Друк: ризограф.
Ум. друк. арк. 9,25. Тираж 100 прим.

ХДАДМ, Харківська державна академія дизайну і мистецтв,
Україна, 61002, Харків-2, вул. Червонопрапорна, 8.
Надруковано з оригінал-макету в типографії Фонду
61002, Харків-2, вул. Червонопрапорна, 8.